

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Prauæ cogitationes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

licet, & iacit in eum sagittas, vel lapides: vt vulneret & interimat. quod si, aut nō possit, aut non audeat valde propè accedere: omnib. viribus cōtendit, vt vel ex remotiori loco illos proiciat, vt nos deiciat & posternat. Et Dux, qui non potest ipsā ingredi ciuitatē quā oppugnat: conatur tamen suburbia occupare, ex quibus ciuitatis muros quatit, partē aliquam eorum aperiat, per quā ingressus, ciuitatē deprædetur. Hunc in modū dæmon, qui nō potest immediatē pertingere ad nostrū *spiritū*, nec illum pro voto suo capere (sine nostro enim consensu nihil nobis potest nocere) studet, quam proximē possit, & illi permittitur, accedere, & suburbia occupare, *potentias* scilicet, & interiores carnis appetitus, ex quo loco iaculatur sagittas, & horrendos proijcit tentationū lapides, quō *spiritū* ipsū expugnet. Nā, vt S. Thom. ait, Dæmon, nisi Deus eius potestate alliget, sufficiens est ad nostrā phantasiā permouendā, & corporis humores ita commouendos: vt ipsi appetitus magno impetu suas proferat passiones. Et has tentationes appellat Dauid; *emissiones per Angelos malos*. quē admodū S. Ioan. ait, quod d. *diabolus misisset in cor, vt traderet Christū Iudas Iscariota*. Sed quoniā non semper ei licet tā propè accedere, conatur vel ex remotiori loco sagittas & lapides suos iacere, externa proponēdo; quib. ad inordinatos affectus pro voto suo nos prouocet. Et hoc modo tantū Christū D. N. in deserto tentauit: cuius tentatio vtrai S. Gregor.) foris fuit, nō intus. Eodē quoq; modo serpens primos nostros parentes in paradiso est aggressus, ostendens eis *pulchritudinem* fructus, & falsas adferēs rationes, ad eos inducēdos, vt fructū illū gustarent. In illo. n. Innocentiæ statu nō fuissent ortæ interiores tētationes, nisi spiritus externis dedisset locū; & propter libertatē arbitrij contra suum Creatorem rebellasset. At post illud Originis peccatū, aliquando incipit dæmon ab internis, aliquādo ad externis: varijs quidem modis, vt paulatim explicabitur.

§. I. *Præuæ cogitationes.*

FREQUENTISSIMVS tentationum modus incipit ab imaginibus & cogitationibus nostræ Phantasiæ, quam hostis noster dæmon cōmouet, imaginibus per sensuum portas intransibus, aut renouata rerum præteritarum memoria, aut figuris intra ipsam manentibus agitatis, ad nouas alias picturas excitandas. His omnibus *sensualitatem* sollicitat, vt praua desideria, & affectus suos proferat: & hæc irritat *voluntatem*, vt sibi annuat: & consentiat, & tunc interior culpa cuditur, & inde mala *verba* & *opera* exteriora prodeunt. Itaque quemadmodum serpens, Eua & Adamus simul conuenerunt ad Originis peccatum consummandum, quod omnibus hominibus est commune. (*Serpens* enim tentauit, *Eua* prouocauit Adamum, & *ille* denique acqueuit: sine cuius consensu non fuisset tale peccatum in mundo) ita, ait S. Augustinus, ad actuale cuiusque peccatum tres

p. q. 111. 3
2. 1. 2. 7.
30. 4. 2.

c. Ps. 77. 49.
1. Ioan. 13. 2.

Hom. 36. in
Euā. S. Tho.
1. 1. q. 7. a. 1.
1. 1. 3. 2. 2.
q. 16. a. 1.
ad 2.

Scala peccatorum.

Lib. 12. de
Trin. c. 12.
Ser. 35. par
uorum.

a Prou. 1. 19

b Exod. 5. 7.

Ser. 34. par
uorum.

Peccator
vim patitur.

c 2. Reg. 14.

26.

d 2. 18. 9.

Gradus pec
catorum.

I.
Imaginatio.

2.
Seruitus
peccati.

c Matt. 6. 21

3.
Concupis
centia

fi. Ioan. 2.

19.

4.
10 Vicia.

concurrit *Dæmon*, *Caro*, & *Spiritus*. Et omnes hi tres, ait S. Bernardus ha-
bent cōmune a *marfupium*, ipsum scilicet cor: in quo suum quisq; nummum
deponit. *Dæmō* imaginationem, mouēs, malā suggerit *cogitationem*; *caro* cum
sensualitate prauum ponit *affectum*; *Spiritus* libera sua voluntate præbet cō-
sensum: in quo consistit peccatum interius, quod est radix externorū: omnia
tamen alit, fouetq; cogitatio. Eum in modum quo b *Pharao paleas dabit*
Hebraeis, & *ipsi lutum preparabant*, & *lateres conficiebant*: paleis verò etiam for-
nacem accendebant, in qua lateres coquebantur. ita ait S. Bernardus: *Dæmō*
prospicit imaginationi de vanis & sensualibus cogitationibus, quibus ter-
rena opera cuduntur, & cupiditatis ignis succenditur. & cor instar luti mole,
tandem indurescit instar lateris cocti: & fit malo induratum. Et quemad-
modum *Pharao* cōegit postea *Hebræos*, vt ipsimet discurrentes per totam
terram *Aegypti*, paleas sibi quærerent: ita *Dæmon*, quos iam sibi tanquam
mancia subiectos videt, instigat violenter, vt vagentur per creaturas; &
paleas quærat, quib⁹ imaginationes suas, & inordinatas affectiones foueat.

SE D hoc idem multò adhuc clariùs apparet in illo infelici *Abfalonis* la-
plu, quem scriptura diuina *quinque* his gradibus tanquam proprijs colori-
bus exactè depingit. Primùm enim ipse c *nutriebat capillos suos longos*, &
rufos, & gloriabatur in eis. Deinde permittit *Deus*, vt *caput eius per capil-
los d adhereret quercui*, & *penderet inter cælum & terram*: ita vt non posset sese
expedire. Et eodem tempore accedens *Ioab*, qui erat dux belli, *infixit tres
lanceas in corde eius*, & *cum adhuc palpitaret hærens in quercu*, *cocurrerunt decem
iuuenes armigeri Ioab*, & *percuientes interfecerunt eum*: & *proiecerunt eum in fo-
ueam grandem*, & *comportauerunt super eum aceruū lapidū magnū nimis*. An nō
tota hæc effigies quædam est viua ingentis stragis, quā tentationes efficiūt
in eo, qui seipsum negligit & per quinq; hos gradus miserè corrumpit: nā pri-
mùm, *imaginatio* à *dæmone* instigata cogitationes profert superfluas, otio-
sas, vanas, & sensuales: in quibus valde hæret ac delectatur, ex quibus ta-
men mox *Satanas fures* cōficit, quibus eum ligat, suæq; voluntati mancipatū
tenet: quia miser adhærescit & afficitur perituris terrenis bonis; quibus ita
suspensus hæret, vt de rebus alijs nihil cogitet. Quis dicit, *auarum* non te-
neri suspensum à pecunia quam habet aut quærit; & *ambitosum* à dignitate,
quam ambit; & *inhonestum* ab ea persona, quam deperit; quisque enim *cor
suum habet ubi thesaurum* & affectionem. Et tunc accedit liberè *dæmon*, &
infigit in cor eius tres lanceas, quas S. *Ioannes* appellat *f concupiscentiam
carnis*, *concupiscentiam oculorum*, & *superbiam vitæ*: Et mortali culpa de-
struit gratiam, & charitatem, & virtutum elegantiam. Sed quoniam
adhuc palpitat, & aliquid vitæ superesse videtur: accurrunt quasi ag-
mine facto *decem* armigeri *Sathanæ*, exercitus scilicet reliquorum

oniorum, & passionum, quæ cum tribus prædictis lanceis conueniunt, vt
 infelicem animam occidant omnino, & in varia peccato contra *decem Dei*
præcepta, tanquam in foueam profundam præiiciant; destruentes reliquos
 virtutum habitus, qui supererant: vt nullum super sit vitæ iudicium. Satanæ
 enim vox ad reliquos suos adiutores est illa: *g exinanite, exinanite vsque ad*
fundamentum in ea: vt nec lapis maneat super lapidem, etiam ipsa fundamen-
 ta dissoluantur, fides scilicet, & spes, quæ reliquarum sunt fundamen-
 ta. Quid verò hinc sequitur, nisi quoddam misera anima in profundam de-
 sperationis foueam deiciatur: & lapidum cumulus, duritiei scilicet ob-
 stinationis in peccatis, comporetur, vt in eis permaneat æternum. Hi sunt
 gradus, per quos tentationes nos in miseriarum abyssum præcipitant. Cu-
 ius mali remedium est statim in initio resistere, prauarum cogitationum
 furiam præcidendo, priusquam in fines aded miseros perueniant. Non e-
 nim sine causa (vt ait S. Gregorius) dixit DEVS: *h caudam Behemoth duram*
esse, quasi cedrum: Caput eius molle, sicut fœnum; vt significaret tentationem
 initio facile euelli: postea verò difficile superari. Quare plurimum refert,
 caput eius contere, initium scilicet tentationis eius, quando per malam
 cogitationem nos aggreditur; priusquam indurescat, & affectione ac con-
 suetudine praua profundius radiceretur, ideoque Dauid statim atque audi-
 uit tentantium insolentiam ac dicentium: *exinanite vsque ad fundamentum*
in ea, respondit ipse: *beatus qui tenebit & allidet paruulos tuos ad petram*, quasi
 dixerit: ille se ab infernalibus hisce furijs expediet, qui earum tentationes
 in ipso initio reputerit, cum sunt paruulæ: allidendo illas ad petram viuam,
 qui est Christus: ita vt nec vestigium illarum super sit. Noli esse *Absalon*,
 qui rufos suos capillos, sicut mulier aliqua nutriebat; nec toto anno illos
 condebat: sed statim atque vanæ, & effœminatæ cogitationes occurrunt, il-
 las absconde; nec admittas, nisi viro dignas. Recordare etiam: *Nazaræos*, et-
 si *komni tempore separationis sue & voti, nouacula non transiret per caput eorum*,
 vt capillos raderent: *cum tamen dies complebantur, eos rasisse ante ostium foederis*:
 & *capillos ponit in ignem sanctuarii*, idque, vt S. Gregorius aduertit,
 ad significandum: etiam feruentes nutrire interdum vanas & superbas co-
 gitationes: ideoque opus esse, vt certis temporibus rasuram instituunt gene-
 ralem nouacula perfectæ mortificationis: & postquam raserint, ne faciant
 quod *Ab salô*, qui suos capillos seruabat, & in eis sese iactabat, magnique fa-
 ciebat: nunquam enim amplius debet quis gloriari de inanibus suis, & sub-
 tilibus ratiocinationibus (id enim esset nouarum tentationum occasio sed
 illas planè consumere, & sanctuarij igne, diuino scilicet amore, combure-
 re, cuius cogitationes & affectus ita eos, qui ex proprio amore otiebantur
 consumunt, vt eant planè in obliuionem.

g Ps. 136. 7.

Desperatio.

S. Greg. 1. 32

Mor. 6. 16.

h Job. 40. 12

Tentationis
initio occur-
rendum.

i Ps. 136. 9.

k Nm. 6. 18.

Vana cogi-
tationes
mortifican-
de.